

SREČANJE MDO DOLENJSKE IN BELE KRAJINE NA GOSPODIČNI

Dne 27. 5. 2017 se nas je štirinajst planincev zbralo na parkirišču pri KCK, kjer nas je pričakal Roki s svojim mini avtobusom. Vsi smo bili prešerne volje, saj smo se zavedali, da je današnji pohod bolj zabava, kakor kakšen resen vzpon. Že na začetku je Blaž povedal nekaj vicev, tako da smo kar naenkrat bili pred Novim mestom ter pričeli klicati našega vodjo pohoda – Žukita, naj nekje ustavi za jutranjo kavo. To se je zelo kmalu zgodilo in že smo se posedli ter se na jutranjem soncu posladkali s svojimi napitki. Pot smo nadaljevali do Gaberja, kjer smo se pripravili za pohod, Žuki pa je dal še zadnja navodila za pohod ter določil metlo. Pot ni bila zahtevna, tako, da smo se med seboj malo zabavali in pogovarjali ter po uri in pol hoje prispeli pred kočo na Gospodični. Večina nas je odhitela v bife na prvo osvežilno pijačo – Laško, nekateri pa so se preoblekli in pripravili za spremljanje kulturnega programa. Na samem prireditvenem prostoru smo srečali kar nekaj prijateljev iz prejšnjih skupnih pohodov, s katerimi smo se spomnili nekaterih dogodkov ter pokomentirali naše nadaljnje načrte. Tako se je pričel tudi zelo lep kulturni program oz. proslava, nad katero smo bili navdušeni in jo odobravalni z glasnimi aplavzi. Prav poseben govor pa je pripravil še predsednik MDO ter podelil nekaj priznanj. Po proslavi je dogajanje popestril ansambel Andreja Bajuka, kateri je zvalil veliko večino pohodnikov na plesišče, ki so se zavrteli v veselih vižah. Nekaj pohodnikov pa se je odločilo, da bodo obiskali še Trdinov vrh, do katerega je iz Gospodične uro in dvajset minut hoje. Na Trdinovem vrhu smo si ogledali obe cerkvici, antenski stolp in vojašnico. Pri tem pa smo večkrat fotografirali Duškota – Mont blanka, kateri je bil tam prvič in je z zanimanjem poslušal vse informacije, ki smo mu jih posredovali. Po ogledu smo se na hitro spustili nazaj do Gospodične, kjer smo pomalicali in se odžejali. Na samem prireditvenem prostoru je bilo še vedno zelo živahno, najbolj aktivni pa so bili ravno naši planinci, na katere smo bili kar malo ponosni.

In tako je prišla ura, ko je do nas pristopil Roki ter povedal, da je čas za odhod. Pot nas je vodila preko Dvora, kjer smo naredili še zadnjo pavzo ter za okroglo mizo sklenili, da se vsi dobimo na naslednjem pohodu oz. planinskem doživetju pod Storžičem.

ŽB